

tăcere

M Horlaci

plictisit
as vrea un alt eu
pământul râde de mine
ca toate celelalte pământuri
atârnă de nimicul trecutului
de nimicul în sine
caut fericirea în toate
creionez un destin
din albul hârtiei să-mi fie sicriul
pământul râde de mine
când
afectate
gândurile devin prizonere
păsări condamnate la moarte
în a coliviei tăcere
unde carnea cunoaste
ultima dezamăgire
desparte

cuvântul din noi